

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 27 października 2017 r.

Poz. 4089

WOJEWODA LUBELSKI

ROZSTRZYGNĘCIE NADZORCZE NR PN- II.4131.383.2017 **WOJEWODY LUBELSKIEGO**

z dnia 26 października 2017 r.

stwierdzające nieważność uchwały Nr XXXIII/424/2017 Rady Miasta Zamość z dnia 25 września 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość, uchwalonego uchwałą nr XLV/499/06 Rady Miejskiej w Zamościu z dnia 26 czerwca 2006 roku z późniejszymi zmianami.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXIII/424/2017 Rady Miasta Zamość z dnia 25 września 2017 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość, uchwalonego uchwałą nr XLV/499/06 Rady Miejskiej w Zamościu z dnia 26 czerwca 2006 roku z późniejszymi zmianami.

Uzasadnienie

Uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 września 2017r.

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Zamość uchwaliła zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość.

W myśl art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073), plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zupełny, precyzyjny i szczegółowy sposób normują problematykę planowania przestrzennego w gminie, zwłaszcza zaś postępowania planistycznego, w tym poszczególne etapy procedury planistycznej, jak również organy właściwe do jej realizacji oraz ich kompetencje.

Ustawodawca bardzo rygorystycznie traktuje obowiązek zachowania tej procedury.

Zgodnie bowiem z art. 28 tej ustawy, istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Interpretując przesłankę istotności naruszenia trybu trzeba zauważyć, że dla jej ustalenia decydujące znaczenie będzie miał wpływ naruszenia na treść planu. Przez istotne naruszenie trybu należy bowiem rozumieć takie naruszenie, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, w której przyjęte ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono trybu lub zasad sporządzania aktu planistycznego.

W ocenie organu nadzoru uchwała Nr XXXIII/424/2017 została podjęta z istotnym naruszeniem trybu sporządzania planu miejscowego.

Wadliwość prowadzonego postępowania dotyczy naruszenia art. 20 ust. 1 ustawy z dnia o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, stosownie do którego plan miejscowy uchwała rada gminy po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium. Zapis ten jest konsekwencją znaczenia, jakie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy nadaje sama ustawa. Zarówno w orzecznictwie jak i literaturze prawniczej uważa się, że studium ma na celu określenie polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego. Jest aktem polityki wewnętrznej gminy, określającej uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego gminy (m. in. geograficzne, demograficzne, przyrodnicze, ekonomiczne) oraz określa długofalową politykę przestrzenną gminy. Mimo, że nie jest to akt prawa miejscowego (art. 9 ust. 5), to jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych (art. 9 ust. 4). Studium wiąże organ planistyczny co do ogólnych wytycznych, założeń polityki przestrzennej gminy i właśnie w tym kontekście postanowienia planu muszą być zgodne z założeniami studium. Studium pełni też funkcję koordynującą ustalenia przyszłych planów miejscowych.

Takie umiejscowienie studium wskazuje jednoznacznie, że badanie zgodności z nim miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest kluczowym elementem procedury planistycznej, a jego naruszenie powinno być rozważane według przesłanek wynikających z art. 28 ust. 1 ustawy jako przesłanka stwierdzenia nieważności uchwały w całości lub części (tak: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 listopada 2014 r., sygn. II SA/Lu 602/14).

Przepisy ustawy nie wskazują w jakiej formie rada gminy ma orzec o tym, że plan nie narusza ustaleń studium. W orzecznictwie dominuje jednak pogląd, według którego stwierdzenie przez radę takiej zgodności (braku naruszenia ustaleń studium) następuje zarówno w sytuacji, gdy zostanie podjęta odrębna uchwała w tym przedmiocie, jak i wówczas, gdy uchwała o nienaruszaniu przez projekt planu miejscowego ustaleń studium zostanie podjęta w części wstępnej uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tak w wyrokach NSA z dnia 22 lutego 2007r. sygn. akt II OSK 1863/06, opublikowany ONSA i WSA 2008/1/14; z dnia 31 maja 2010r. II OSK 575/10; z dnia 28 stycznia 2010r. II OSK 1893/09).

Bez wątplenia jednak, bez względu na to, w jakiej formie zostanie stwierdzone, że projekt planu nie narusza ustaleń studium, nie może ulegać wątpliwości, że czynność ta musi nastąpić przed uchwaleniem planu. Jeśli tak, powinno to nastąpić w odrębnym głosowaniu (Planowane i zagospodarowanie przestrzenne - Komentarz pod redakcją Zygmunta Niewiadomskiego 6. Wydanie C.H.BECK 2011 str.203). Tryb ten, z uwagi na konieczność ścisłej procedury planistycznej, musi zostać zachowany, nawet, jeśli wziąć pod uwagę, że fakt podjęcia przez radę gminy uchwały o zgodności planu z ustaleniami studium nie oznacza w żadnym razie braku uprawnienia do badania takiej zgodności przez sąd administracyjny, co klarownie wyłożył Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 31 maja 2010r. I OSK 575/10).

Z wyjaśnień przekazanych przez Prezydenta Miasta Zamość w przedmiotowej sprawie wynika jednoznacznie, że „*odrębna uchwała w sprawie zgodności zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość nie została przez Radę Miasta Zamość podjęta*”. Rada nie głosowała ponadto odrębnie nad kwestią nienaruszania przez projekt planu ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość, mimo, że w części wstępnej uchwały znajduje się klauzula, zgodnie z którą plan uchwalono po stwierdzeniu „*odrębną uchwałą*”, iż zmiana planu nie narusza ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość przyjętego uchwałą Nr XV/232/99 Rady Miejskiej w Zamościu z dnia 20 grudnia 1999 r.

Analizowana uchwała Nr XXXIII/424/2017 nie odzwierciedla zatem przebiegu sesji rady i zawiera treść, która nie była przedmiotem obrad. Brak jakiegokolwiek odniesienia się do omawianej kwestii skutecznie podważa zapis uchwały o braku naruszenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Zamość.

Uzasadnione jest w tej sytuacji przekonanie, że Rada Miejska w sposób istotny naruszyła tryb sporządzania planu, co w świetle art. 28 powołanej ustawy skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały w całości.

W tym stanie rzeczy stwierdzenie nieważności uchwały Nr XXXIII/424/2017 jest uzasadnione.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

WOJEWODA LUBELSKI

Przemysław Czarnek

Otrzymują:

- 1) Przewodniczący Rady Miasta Zamość
- 2) Prezydent Miasta Zamość